

[Grünbaum.]

danne forsøg på at opnå en bedre skattemæssig ligning og dermed større lighed i beskatningen her i landet.

Også lovgivningen om skat på kapitalgevinster er udtryk for, at man fra folketingets side, i hvert fald fra et stort flertals side, har ønsket, at der retfærdigvis skulle ske en beskatning af de arbejdsfri kapitalgevinster. Jeg tror også på, at adskillige af de vælgere, der har stemt på hr. Glistrups parti, vel nok har gjort det ud fra en antagelse om, at her kom der en mand, der skulle værne de små skatteydere. Og så afsløres det altså nu — ja, altså ikke for mig eller for mit parti, vi har jo vidst det hele tiden — for de mange, mange vildledte Glistrupvælgere, at det er lige præcis det modsatte, hr. Glistrups parti arbejder for: det er et værn for dem med de store arbejdsfri indtægter.

Og så en ting til. En rimelig beskatning af kapitalgevinsterne ved salg af jord og fast ejendom medvirker til at begrænse en del af de såkaldte legale skatteunddragelser, det er der ingen tvivl om. En ophævelse af loven vil altså få det modsatte resultat, nemlig nye og meget store muligheder for betydelige legale skatteunddragelser. Det er en politik, som alle med blot nogenlunde skattemoral må vende sig ganske klart imod, og vi kan naturligvis ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

I øvrigt er det noget lovjaskeri. Vi har jo noget, der hedder engangsindkomster af forskellig art, efterlønsordninger og meget andet, og de vil blive beskattet ganske urimelig hårdt, hvis loven om særlig indkomstskat blev ophævet, fordi denne lov for disse indkomster jo er en beskyttelse, den forhindrer nemlig, at disse indkomster bliver lagt oven i de normale årlige indkomster. De ville altså, hvis hr. Glistrups forslag virkelig blev gennemført, få en ganske uhyggelig beskatning.

At der er visse urimelige virkninger — det har finansministeren også været inde på — i de gældende regler, især for de mindre landbrug, det skal jeg gerne her sige klart, som jeg også sagde det ved førstebehandlingen af finansministerens lovforslag, er jo en ganske anden sag. I finansministerens forslag er der tale om eventuelle ændringer af den gældende lov, og her har vi altså

fra mit parti ganske klart givet udtryk for, at disse urimeligheder må fjernes, og det er jo et spørgsmål, som vi i folketingets skatte- og afgiftsudvalg drøfter i forbindelse med finansministerens lovforslag om en ændring af loven om særlig indkomstskat. Disse drøftelser vil vi selvfølgelig fortsætte, og vi vil også fortsætte dem ud fra en positiv linje i retning af det, finansministeren var inde på. At finansministeren og jeg og regeringen og mit parti så er uenige om andre punkter inden for hele denne lovgivning om særlig indkomstskat, skal heller ikke skjules, det ved også alle. Vi mener, at finansministeren går for vidt i sit lovforslag, men det er jo ikke det, der er til behandling her i dag. Jeg har kun følt trang til at sige ligesom finansministeren: mit parti, socialdemokratiet, er klar over, at der er urimeligheder i den gældende lov, særlig over for de mindre landbrugere, men også andre, og disse urimeligheder vil vi gerne være med til at rette.

Det er en positiv linje, og vi må aldeles afvise hr. Glistrups partis lovforslag om en total ophævelse af denne lovgivning.

Svend Andersen (Roskilde amt) (FP):

Den skat, vi her står over for, er af en ganske ringe provenumæssig betydning. Den indbringer, som finansministeren lige sagde, kun ca. 600 mill. kr., men dens administrative ulemper er ganske enorme, og de står selvfølgelig i et kraftigt misforhold til det ringe provenu, som denne skat indbringer.

Hertil kommer, at denne skat medfører andre betydelige gener. Den indebærer nemlig for samfundet, at indehaverne af tusinder af små virksomheder, det være sig inden for landbruget eller inden for byerhvervene, trækker tidspunktet for deres selvpensionering ud. Hermed forsinkes de et nødvendigt generationsskifte, og i masser af tilfælde bliver de simpelt hen nødt til at lukke virksomheden, fordi det ikke kan betale sig for dem at sælge, idet de så bliver nødt til at anskaffe sig et nyt parcelhus og der derved udløses en kraftig kapitalvindingsskat. Kapitalvindingsafgiften bevirker altså, at Danmarks jord ikke bliver udnyttet effektivt, og at det produktionsapparat, som man har i byerhvervene, ikke får en dynamisk og fremadstræbende ledelse. Et så-